

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.
Familien

Prest: Rune Minde
Organist: Jostein Hauge
Solist: Amelie Knieriem

VATNE
begravelsesbyrå

Einar Langøy

* 01.07.1950 † 11.05.2022

Austrheim kyrkje
tirsdag 24. mai 2022

PRELUDIUM

God morgen min kjære – Benny Borg

ÅPNINGSSALME

Til en by jeg er på vandring synden er ei der som før
Livets tre står der i blomstring der hvor roser aldri dør
Der skal roser aldri falme ingen frost til is dem gjør
Til en by jeg er på vandring dit der roser aldri dør

Mange vansker her vi møter slik at onde ting vi gjør
Ingen ondskap finns i byen der hvor roser aldri dør
Der skal roser aldri falme ingen frost til is dem gjør
Til en by jeg er på vandring dit der roser aldri dør

Nære, kjære er hos Jesus Skarer synger, bare hør
venter på at jeg skal komme dit der roser aldri dør
Der skal roser aldri falme ingen frost til is dem gjør
Til en by jeg er på vandring dit der roser aldri dør

MINNEORD

MUSIKK

The Last Farewell – Roger Whittaker

SALME FØR TALEN

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

TALE OG BØN

Vår Far i himmelen!
Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma.
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freisting,
men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt og makta og æra i all æve.
Amen.

SALME ETTER JORDPÅKASTELSEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

POSTLUDIUM